

عنوان مقاله:

بررسی ویژگی های زنده واری بنای تاریخی مسجد حکیم اصفهان (با استفاه از مدل ارزیابی سوات تاثیرگذار بر موزه فرش)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین پژوهشی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سارا اداوی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردستان

هوتن ایروانی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد اردستان

خلاصه مقاله:

مسجد حکیم بنای شاخصی است که در محدوده ی موزه ی فرش واقع شده که در دوره شاه عباس دوم به دست پزشک او، حکیم محمد داود در محل ویرانه های مسجد جامع دیلمی جورجیر یا مسجد صاحب اسماعیل بن عیاد از قرن چهارم هجی بنا گردیده است در این پژوهش شناخت ویژگی های زنده واری این بنای معماری تاریخی که در محدوده ی سایت بنای شاخصی است و تاثیرگذاری بر موزه فرش میباشد و تاثیر آن بر جذب گردشگران داخلی و خارجی را بررسی میکنیم بررسی این بنای تاریخی براساس زندواری است که طی تحلیل لایه های مختلف این بنا به این نتیجه میرسیم که چه دلایلی باعث شده که مسجد حکیم طی چندین سال که از قدمت بنا می گذرد همچنان پایدار باشد و تاثیر آن بر محدوده سایت و موزه فرش با رویکرد حاکم بر این پژوهش را براساس هدف بنیادی و براساس ماهیت توصیفی تحلیل سوات ارزیابی مکینم از یافته های این پژوهش میتوان به مواردی همچون محافظه کار بودن استراتژی این بنا با استفاده از مدل سوات اشاره کرد در بین مساله این پژوهش گفته شده عناصری که در معماری سنتی مسجد حکیم استفاده می شده که توانسته با طبیعت همگام باشد کدامند و دلیل پایداری و زندواری این مسجد چیست و چگونگی ارتباط بین عوامل موثر بر زنده واری و پایداری این بنای با ارزش تاریخی با طراحی موزه فرش را بررسی می کنیم.

کلمات کلیدی:

مسجد حکیم، ویژگی های معماری، مدل تحلیل سوات، زندواری، معماری پایداری، موزه فرش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/537591>

